

Fylkesmannen i Vestfold

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep

0030 OSLO

Landbruksdepartementet	
Saksnr.:	2003 / 3024 - 197
Mottatt:	- 2. APR 2004 ASR/NVR
Saksbarn.:	1 AA
Arkiv.:	Y82
Kont.:	
Ans.:	

Vår saksbehandler / telefon:
Johan Christian Haugan

Deres ref:

Vår referanse:
2003/11306
Arkivnr: 530

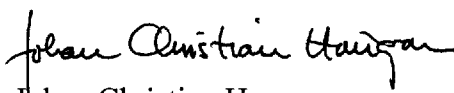
Vår dato:
01.04.2004

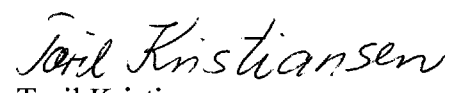
Høring - forslag til ny skoglov. Uttalelse fra fylkeslandbruksstyret i Vestfold

Det henvises til høringsbrev fra Landbruksdepartementet med frist for uttalelse satt til den 15. mars 2004. Fylkeslandbruksstyret er pr. telefon gitt utsettelse med å uttale seg til lovforslaget til den 1. april .

Fylkelandbruksstyret i Vestfold behandlet saken i sitt møte den 31. mars. Styrets uttalelse finnes vedlagt dette brev.

Med hilsen
Landbruksavdelingen

Johan Christian Haugan
fylkesskogsjef

Toril Kristiansen
konsulent

Vedlegg: Utskrift av møtebok fra fylkeslandbruksstyret i Vestfold.

Landbruksavdelingen
Telefon: 33 37 23 50
Telefaks: 33 37 23 45
E-post: postmottak@fm-ve.stat.no
www.fylkesmannen.no/vestfold

Postadresse:
Postboks 2076
3103 Tønsberg
Bankkonto: 7694 05 00865

Besøksadresse:
Statens Park - Bygg D
Ant. Jenssensgt. 5
Telefon: 33 37 10 00

MØTEBOK

FYLKESLANDBRUKSSTYRET I VESTFOLD.

Høring - forslag til ny lov om skogbruk

Fylkeslandbruksstyret er høringsinstans og har mottatt forslag til ny skoglov på høring i brev datert den 4. desember 2003. Brevet er vedlagt notat hvor det generelle grunnlaget for lovendringen er kommentert sammen med de enkelte lovparagrafer. Landbruksdirektøren har informert om forslaget til lovendring i fylkeslandbruksstyrets møte den 5. februar 2004 og det henvises til denne gjennomgangen. Høringsfristen gikk ut den 15. mars, men fylkeslandbruksstyret i Vestfold er gitt utsatt frist for å uttale seg til den 1. april 2004.

Landbruksdirektørens generelle bemerkninger

I notat som følger saken legger departementet vekt på at skogloven fortsatt skal være en næringslov, og at prinsippet for håndheving av lovens bestemmelser fortsatt skal være at skogeier har frihet under ansvar. I dette ligger det at skogeier/bruker selv fritt kan drive sitt skogbruk ut fra egne målsettinger innenfor de begrensninger loven setter.

Forslaget innebærer en betydelig forenkling i forhold til gjeldene lov med utgangspunkt i at antall paragrafer er endret fra 58 til 22. Dette er positivt, og landbruksdirektøren mener endringer gjennom de senere år, både i næringsens rammebetingelser og i organisering av de offentlige skogbruksmyndigheter har ført til at gjeldene lov ikke er tidsmessig. Loven som sådan skal være et verktøy som ivaretar næringsutvikling og verdiskaping i skogbruket og samtidig se til at sektorens ansvar overfor miljøet blir ivaretatt på en god måte. Skogbrukets utfordringer det siste tiåret har vært avveining av nettopp miljøhensyn i forhold til en aktiv og målrettet utnyttelse av ressursene. Internasjonale forpliktelser innen miljøområdet som regjering og Storting har sluttet seg til, har lagt føringer overfor skogindustrien, og i neste omgang har dette fått konsekvenser for skogbruket. Gjeldende skoglov er ikke tilpasset de nye utfordringene i tilstrekkelig grad, og landbruksdirektøren konstaterer at det har vært tydelige skisma mellom det ønskelige og det mulige, når det gjelder miljøhensyn hjemlet i lovverket. Dette har ført til konflikter og konfrontasjoner mellom interesser knyttet til henholdsvis bruk og vern.

Landbruksdirektøren kan ikke se at utkast til ny skoglov fører til at interessekonfliktene opphører, men forslaget til ny formålsparagraf avklarer i større grad hvilke interesser skogbruket skal ta hensyn til i næringsutøvelsen. Landbruksdirektøren vil påpeke det positive i at hensyn til biologisk mangfold og til kulturminner i skogbruket er formuleringer som nevnes spesielt. Det foreslås at verdiskaping skal inn som begrep i formålsparagrafen. Dette til erstatning for –"sikker virkesforsyning til industrien" – som en del av teksten i dagens formålsparagraf, og som etter landbruksdirektørens vurdering ikke fanger opp de endringer som har skjedd. En god ressursutnyttelse ligger til grunn for det man ønsker å oppnå gjennom formålsparagrafen, samtidig som viktige hensyn for øvrig blir ivaretatt. Landbruksdirektøren i Vestfold slutter seg til dette, og registrerer at man samtidig unnlater å vekte utnyttelse av skogressursene og miljøhensyn på en slik måte at de skal være likestilte i enhver sammenheng.

Dette har man gjort i Sverige og på en måte gjort skogloven til en naturvernlov. Landbruksdirektøren mener det er viktig at næringslovgivningen er entydig og at vern av natur fortsatt er hjemlet i naturvernloven.

I notatet som følger lovforslaget legger departementet til grunn at loven skal ivareta og legge til rette for en bærekraftig forvaltning av skogressursene innenfor rammen av de miljöhensyn som er foreslått i formålsparagrafen.

Skogarealer hvor samfunnet mener at miljøinteresser må ivaretas i et så stort omfang at det går ut over mulighetene for å drive et regningssvarende skogbruk, må sikres gjennom bruk av naturvernloven. Dette prinsippet slutter landbruksdirektøren seg til.

Fra og med 2004 har kommunene fått myndighet til å avgjøre de fleste saker etter skogloven, og forslaget til ny skoglov er utarbeidet i tråd med dette. Lovens funksjon kan med dette ivaretas med utgangspunkt i kommunen myndighet til å fatte vedtak.

Et viktig poeng i den nye skogpolitikken er å øke det lokale landbrukspolitiske handlingsrom og gi mulighet for å gjøre lokale prioriteringer når det gjelder bruk av virkemidler. Dette gjelder også virkemidlene til nærings- og miljøtiltak i skogbruket. Skogloven er hjemmel for den nylig vedtatte forskrift for tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket. I forskriften er det lagt vekt på at lokale prioriteringer og hensyn skal legges til grunn for skogtiltak.

Gjennom lovforslaget ønsker departementet å legge opp til en organisering av skogbruksstyresmakt som kan bidra til å følge opp regelverket og de skogpolitiske mål på en god måte. Dette skal skje lokalt og regionalt. Hvem som er skogbruksstyresmaktene er nærmere presisert i forslaget. Presiseringer i forhold til hvem som er skogbruksstyresmakt når det gjelder forhold vedrørende kommunale og fylkeskommunale skoger er tatt inn i loven. Dette rydder opp i en del forhold hvor spesielt kommunen og den skogansvarlige i kommunen, ville ha blitt inhabile i forbindelse med saksbehandlingen. Landbruksdirektøren slutter seg til dette og ser positivt på at loven nå på en ryddig måte skiller kommunens rolle som myndighet og forvaltningsnivå, og rollen som eier og forvalter av egne skoger.

Landbruksdirektøren mener det er riktig å legge opp til en innskjerping av foryngelsesplikten slik loven antyder. Prinsippet om et bærekraftig skogbruk er grunnlagt på dette, og krever at det såes når det høstes. Det som er av bekymringer rundt en innskjerping av loven knytter seg til oppfølging i kommunene. Utviklingen i kommunene går i retning av en nedbemanning av landbruksforvaltningen generelt. utfordringer knyttet til en mer aktiv oppfølging av lover og forskrifter i skogbruket må løses med større grad av tilsyn og oppfølging gjennom rådgivning til næringsutøverne. Landbruksdirektøren vil påpeke at en nedprioritering av landbruksforvaltningene i kommunene kan føre til at oppgaver knyttet til skogloven blir nedprioritert. I forhold til signaler om skjerpning av lovverket og i neste omgang - mangel på oppfølging, undergraver tilliten til kommunen som skogbruksmyndighet. Noe som er svært uheldig i forhold til intensjonene med lovfornyelsen.

Lovforslaget kan gi hjemmelsgrunnlag for flere nye forskrifter. Det er forslag om å innføre en ny forskrift om miljöhensyn i skogbruket og forskrift om krav til etablering av foryngelse. Forslag om innføring av de to nevnte forskrifter, er høringsinstansene bedt om å kommentere spesielt.

Til spørsmålet om innføring av nye forskrifter med hjemmel i loven vil landbruksdirektøren bemerke at loven som styringsverktøy og signalgiver ikke må undergraves ved innføring av et for stort antall nye forskrifter. I den grad det avdekkes behov for å presisere eller gi sentrale føringer om enkelttiltak, bør det vurderes om dette kan tas inn i lovteksten på et mer generelt grunnlag, som et alternativ til å utarbeide nye enkeltforskrifter.

Det er forslag om å endre navnet ”skogavgift” til ”skogfond”. Landbruksdirektøren sier seg enig i dette. Fond er en mer dekkende betegnelse for denne avsetningen og i forhold til hva pengene skal brukes til. Det må imidlertid påregnes at det tar en generasjon eller to for å få innarbeidet den nye betegnelsen på skogavgiftsmidlene.

Kommentarer til spørsmål om innføring av egne forskrifter for foryngelse:

En forskrift hjemlet i lov er en meget sterk føring, og effekten av dette er at man på nasjonalt nivå inndrar noe av det handlingsrom som nettopp har vært hovedpoenget ved den nylige gjennomførte kommunereformen. Dette mener landbruksdirektøren at man må vurdere mer inngående, og drøfte dette i forhold til nasjonale målsettinger når det gjelder sikring av langsiktig ressursoppbygging.

Landbruksdirektøren har tiltro til at kommunen som skogbruksmyndighet er i stand til å følge opp loven og dens virkeområde på en slik måte at helhetshensyn ivaretas, og at kvaliteten på skogtiltakene opprettholdes, uten at det fastsettes nasjonale forskrifter for foryngelse. Blant annet vil dette skje gjennom kommunens innsats i veiledning og oppfølging av lovverket overfor skogbruket. Kommunen må selv finne frem til arbeidsmetode og vektlegging i forhold til lokale forhold og betingelser. Grunnlaget er prinsippet om et stedstilpasset skogbruk hvor biologiske, klimatiske og jordbunnsmessige forhold legges til grunn for etablering av ny skog. Det er forbundet med store utfordringer å utarbeide en nasjonal forskrift som kan fange opp disse viktige forutsetningene. Dersom departementet velger å utarbeide forskrifter for foryngelse, så må disse kunne fange opp de klimamessige og produksjonsmessige forskjeller som skog-Norge omfattes av, dersom de skal ha noen relevans eller verdi som styringsverktøy for kommunen. Med utgangspunkt i dette vil forskriften måtte bli svært omfattende og detaljert. I noen grad må en slik forskrift inneholde konkrete anvisninger når det gjelder f.eks ventetider på naturlig foryngelse og krav til tetthet i plantinger.

Som et alternativ til en sentral forskrift for foryngelse vil anbefale at ansvaret for å utarbeide forskrifter – alternativt retningslinjer for etablering av ny skog – blir overlatt til fylkesmennene i samarbeide med kommunene. Dette vil i nødvendig grad fange opp viktige lokale og regionale forutsetninger for en kvalitetsmessige god skogproduksjon med basis i et stedstilpasset skogbruk. Det vil også være en bedre garanti for at nødvendige miljøhensyn blir innarbeidet ut fra lokale/regionale forhold og prioriteringer.

Kommentarer til spørsmålet om å innføre miljøforskrift.

Det foreslås å innføre en forskrift som skal definere nærmere hva som er skogbrukets sektoransvar når det gjelder miljøhensyn. For noen år tilbake forelå det fra departementets side et forslag til forskrift, som aldri ble vedtatt og satt ut i livet. Siden den tid har skogbruket, representert ved større skogeierdommer og skogeierforeninger, blitt miljøsertifisert. Dette har skjedd med bakgrunn i markedskrav, og ikke etter pålegg fra skogbruksmyndighetene. Levende Skog sine standarder ble i sin tid annektert og lagt til

grunn for skogeierforeningenes miljøsertifisering. Det gjennomføres registreringer av miljøverdier i skog med utgangspunkt i kravspesifikasjon for Miljøregistreringer i skog. Dette har kommet i tillegg til nøkkelbiotopregistreringer som er gjennomført i deler av skogbruket.

For næringens del, og ikke minst i forhold til å vinne aksept internasjonalt, mener landbruksdirektøren at det er behov for å legitimere og dokumentere krav om miljøhensyn i skogloven. Landbruksdirektøren er kjent med at det er svært ulike oppfatninger om dette i næringen, men mener det er viktig for næringens legitimitet å dokumentere miljøhensyn gjennom forskrift. Dette i tillegg til næringens egne sertifiseringsordninger mener landbruksdirektøren gir et godt grunnlag for at norsk skogbruk kan drives etter bærekraftige prinsipper og med aksept fra samfunnet for øvrig.

LANDBRUKSDIREKTØRENS FORSLAG TIL VEDTAK:

Fylkeslandbruksstyret viser til landbruksdirektørens saksframstilling og vedtar denne som sin høringsuttalelse til forslaget til ny skoglov . Uttalelsen blir å sende Landbruksdepartementet.

Fylkeslandbruksstyret behandlet saken i møte den 31 mars 2004 og avga enstemmig uttalelse i samsvar med landbruksdirektørens innstilling.

Rett utskrift bevitnes:

Tønsberg den 31. mars 2004

for Vestfold fylkeslandbruksstyre

Elisabeth Elfving Christensen

Rådgiver